

ка си зема рабынѣжъ. Распрѣганіе-то на женѣжъ-тѣ стои въ волѣжъ-тѣ на нейныя мѣжѣжъ.

Общественны-ты нарядѣжъ, по ученіе-то на Моамета, треба вынагы да сѣжъ теократическы. Единѣжъ Богъ, единѣжъ пророкъ и единѣжъ калифъ. Нему само, като на Божій прѣдставитель на земѣжъ-тѣ, принадлежи да има надѣжъ сичкыя свѣтъ пѣлѣжъ власть — и свѣтскѣжъ-тѣ и духовнѣжъ-тѣ. Затова на Ислама не е допростено да си организира самостоятеленѣжъ клеръ. Само при господаруваніе-то на Османли-ты вече ся е образовало едно нѣщо, като духовно съсловіе въ тѣло-то на улемы-ты подѣжъ главатарство-то на мюфтия. Нѣжъ и тѣжъ съобразно съ теократическы-ты начала на Моаметанисма, въ едно и сѣще-то врѣмя сѣжъ и богословци, и правовѣдци, духовни и сѣжъ дин. Служба-та по мечеты-ты е възложена на хора съ просто знаніе, безъ никаквы богословскы познанія и клерикаленѣжъ характеръ. Аскетисмъ-тѣ (освѣнѣжъ поста) е чюдѣжъ прѣдѣжъ Моаметовѣжъ-тѣ религиѣжъ, нѣжъ въ 657 годинѣжъ прочютий Увайсъ основалѣжъ едно общество отъ мюсюманскы аскетинѣжъ (дервиши-ти), кои-то не сѣжъ друго, освѣнѣжъ едно подражаніе на християнско-то иночество. Като священѣжъ день прѣзѣжъ недѣлѣжъ-тѣ ся смѣта пѣнѣжъ-тѣ. Главни-ти праздници прѣзѣжъ годинѣжъ-тѣ сѣжъ само два-та байрама: единѣжъ отъ тѣхъ доврѣшва поста на мѣсяца Рамазанѣжъ, а другій е въспоминуваніе за Авраамово-то жѣртвоприношеніе.

§. 43. Распространеніе на христіанство-то въ IV—IX-ый вѣкъ.

Като ся утвърдило вече христіанство-то въ Римскѣжъ-тѣ имперіѣжъ, то зѣло да прѣскача и прѣдѣлы-ты ѣжъ, та ся утвърдило и помежду много другы народы изъ Азіѣжъ, Африкѣжъ и Европѣжъ.

Въ Азіѣжъ ся покрѣстили Армянци-ти и Грузини-ти. Помежду Арменци-ты то ся распространило (въ IV-ый вѣкъ) отъ просвѣтителя имѣжъ Св. Григорія. Той убѣдилѣжъ най-напрѣдѣжъ царя имѣжъ Тиридата за да ся покрѣсти, и послѣжъ имѣжъ основалѣжъ много черковы и училища. Въ V-ый вѣкъ Мисробъ пѣжъ имѣжъ нарѣдилѣжъ буквы и прѣвелѣжъ на языка имѣжъ Библиѣжъ-тѣ. А Грузинци-ти ся убѣдили на вѣрѣжъ-тѣ отъ благочестивѣжъ-тѣ Христіанкѣжъ, Нинѣжъ, коя-то затова нарочно дошла отъ Іерусалимѣжъ при тѣхъ. Убѣденѣжъ отъ нежъ въ вѣрѣжъ-тѣ тѣхенѣжъ царь Марианѣжъ ся покрѣстиль и подданици-ты, а пакъ за да имѣжъ наряди и черковѣжъ-тѣ, поискаль отъ Константина Великій, та му пратиль нѣколко отъ Гръцкы-ты Епископы и пресвитери.

Въ Арабіѣжъ христіанска-та вѣра ся насадила отъ Ап. Павла, и вынагы посрѣщала въ распространіе-то си противудѣйствиѣжъ отъ странѣжъ на Іудей-ты, отъ кои-то имало тамъ мнозина. Въ 350 г. императоръ Констанцій пратиль посланници да занесѣжъ дарове на